

[Socialministeren]

Randers, Viborg og Morsø Kommuner om deres praksis med hensyn til opkrævning af opholdsbetaling fra efterlønsmodtagere på plejehjem.

Af svarene fremgår, at der i 4 kommuner ikke havde været efterlønsmodtagere på plejehjem. I flere af de øvrige havde der kun været enkelte, men antallet havde været så lille, at der ikke forelå nogen egentlig praksis. Nogle kommuner lader disse personer betale 100 pct. (+ lomme penge), men oplyser samtidig, at de vil lade dem overgå til pension. Enkelte oplyser, at de kun har opkrævet 60 pct. I alt 5 har oplyst, at der afsættes beløb til forsørgelse af ægtefælle og børn, hvor det har været eller kan tænkes at blive aktuelt.

På grund af det meget lille antal tilfælde, der har kunnet konstateres i den foreliggende, meget begrænsede undersøgelse, er det vanskeligt at drage nogle egentlige konklusioner om, hvordan praksis er med hensyn til opkrævning af opholdsbetaling fra efterlønsmodtagere på plejehjem. Det ser dog ud til, at kommunerne i vidt omfang følger de gældende regler, hvorefter der søges pension til de plejehjemsboere, der har anden indtægt ud over efterlønnen, således at de nøjes med at indbetale 60 pct. af den anden indtægt. Endvidere ser det ud til, at der bliver afsat beløb til forsørgelse af hjemmeboende ægtefælle og børn.

Jeg kan henholde mig hertil.

Jeg finder således ikke, at der er grundlag for at foretage videre med hensyn til det rejste spørgsmål.

Jeg kan samtidig gøre opmærksom på, at i det omfang kommunerne beslutter fra 1. januar 1989 at fastsætte betalingen for plejehjemsopholdet efter bistandslovens § 85 a, vil det betyde, at efterlønsmodtagere skal betale efter samme regler som pensionister, nemlig for husleje, varme, el og andre ydelser.

Spm. nr. S 576

Til *justitsministeren* (11/2 88) af:

Hans Strunge (S):

»Kan ministeren bekræfte, at det er et hul i den nordiske udvekslingsaftale, når en gerningsmand til en forbrydelse i Danmark, der har en sag løbende ved en domstol i sit hjemland, skal se den behandlet færdig, inden afsøningen af dommen for forbrydelsen her i Dan-

mark kan påbegyndes, og vil ministeren sørge for en ændring af udleveringsaftalen, så strafføsningen ikke sinkes på denne urimelige måde?«

Begrundelse

Afsøningen af en dom fra Helsingør Byret er på grund af en løbende sag ved en domstol i hjemlandet blevet udsat helt urimeligt, også set i forhold til førstegangsdømte, jf. artikel i Helsingør Dagblad af 30. januar 1988.

Svar (24/2 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I den sag fra Helsingør, som der henvises til i begrundelsen for det stillede spørgsmål, anmodede de danske myndigheder om at få udleveret en svensk statsborger til strafforfølgning, men de svenske myndigheder afslog efter det for Justitsministeriet oplyste at udlevere den pågældende, da der også verserede en sag mod ham i Sverige.

De svenske myndigheder indvilligede dog i, at den pågældende midlertidigt blev overført til Danmark, mens det her i landet begåede forhold blev behandlet ved retten.

Den pågældende blev ved Østre Landsrets dom af 14. april 1987 idømt straf af fængsel i 3 år og 6 måneder, hvorefter han blev overført til Sverige.

Politimesteren i Helsingør anmodede den 18. maj 1987 i overensstemmelse med sædvanlig praksis de svenske myndigheder om at overtage fuldbyrdelsen af den ved Østre Landsrets dom idømte straf, således at den pågældende kunne afsone straffen i et svensk fængsel.

Da politimesteren ikke havde modtaget svar på anmodningen af 18. maj 1987, bragte politimesteren i Helsingør ved skrivelse af 4. august 1987 og 1. oktober 1987 sagen i erindring over for de svenske myndigheder. De svenske myndigheder har siden meddelt, at straffuldbyrdelsen overtages. Efter det for Justitsministeriet oplyste blev den pågældende imidlertid først den 14. januar 1988 indsat til afsøning i Sverige.

Spørgsmål om udlevering af lovovertrædere til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse og om overførsel af straffuldbyrdelse mellem de nordiske lande er reguleret af en ensartet nordisk lovgivning, for Danmarks vedkommende lov nr. 27 af 3. februar 1960 med senere æn-